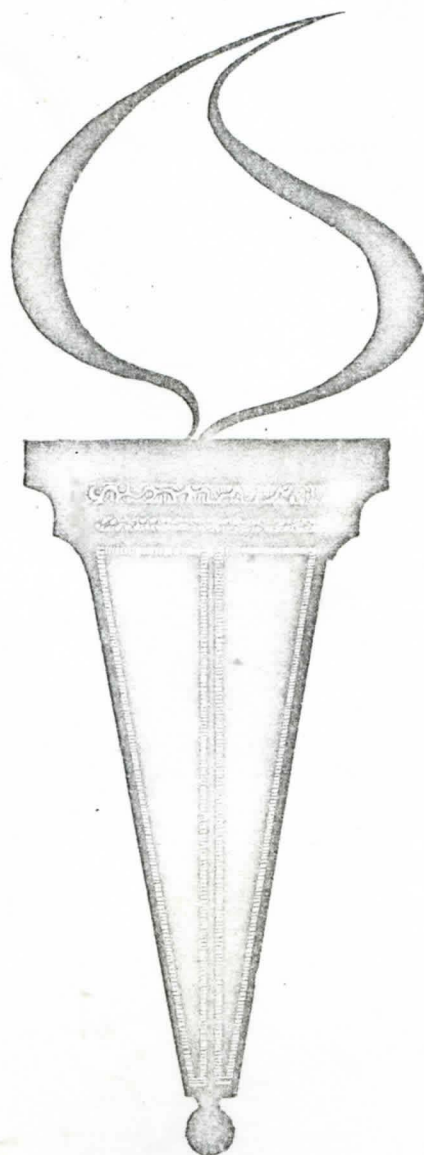

**IGAP
KOSMISK
BULLETIN**

NR 3 MARS 1970

KOSMISK BULLETIN - Mars 1970 - Nr 3 - Årgång 2 - Utkommer med 12 nr/år
Adress: Kosmisk Bulletin, Box 151, 575 00 Eksjö. Årspren. kr 15:-
Red och ansv utg: S. Thor-Leif Dahnielson
Postgiro: 12 85 92 S. Dahnielson, Oxtorgsgatan 8 E, Eksjö

- o - o - o - o - o - o -

Bäste läsare,

Det har nu gått ett halvår sedan "ordet blev kött", dvs sedan tanken på en tidskrift, som skulle kunna ge plats åt sådant material som är av yttersta värde för oss alla, men som inte är tillräckligt "säljande" för att ges utrymme i vanlig dags- och veckopress, tog form och manifesterade sig i denna enkla stencilerade Bulletin. Det ständigt ökande intresset för vår publikation, ger belägg för att vi kom vid rätt tidpunkt.

Det har varit sex verkligt arbetsamma, men synnerligen intressanta månader (den senaste har nog varit jobbigast, då både envisa små förkylningsbaciller och arbetet med tidskriften konkurrerat om tiden. Detta är anledningen till att red:s egen kosmisk-filosofiska spalt har fått utgå i detta nummer). Många uppskattande och uppmuntrande brev har hamnat i vår box, och vi vill här passa på att rikta ett varmt och uppriktigt TACK till dem som hittills hjälpt oss med material av olika slag.

Det är av stort värde för oss att våra läsare bidrar med material. Så om Du ser någon artikel eller notis, som Du tycker andra bör få ta del av; klipp ur den och sänd den till oss. Trycksaksporto kostar endast 35 öre. Vi returnerar klippen så snart vi kopierat dem. Glöm bara inte att bifoga namn och adress.

Att de ting som Bulletinen presenterar så sällan får utrymme i andra tidskrifter, beror på att intresset för dem inte är stort nog att "sälja" tidskriften på. Borde inte vi, som har insett hur oerhört viktiga dessa saker är - om vi ska kunna få en bättre värld att leva i - göra allt för att väcka vår omgivning, få den att se sig omkring och acceptera dem som realiteter i en realistisk värld. Så länge vi behåller vårt intresse - vare sig det är ickevåld, kosmisk filosofi eller miljövård - för oss själva, förblir det omöjligt att "sälja", men om vi delar det med våra vänner och bekanta kan det snart börja sprida sig likt en skogseld. Låt oss var och en sprida små hnistor av förståelse och insikt runtom oss - det ger resultat....

Med bästa hälsningar
från
redaktionen

- o - o - o - o - o - o -

INNEHÅLL

Sid 2:	DE SMÅ TINGEN	Adrienne Munkeberg
Sid 3:	ROBOT ELLER MÄNNISKA	Agnete Hansen
Sid 4:	KENNEDYBREV	
Sid 5:	PYRAMIDENS GÅTA OLÖSLIG	
Sid 6, 7, 8:	UFO-NYHETER	
Sid 9:	VÅR GÅTFULLE GRANNE	Thor-Leif Dahnielson
Sid 10:	REVOLUTION UTAN VÅLD	Thor Leif Dahnielson
Sid 12:	VETENSKAP	
Sid 13:	MYT OCH REALITET	George Adamski

- o - o - o - o - o - o -

Allt eftertryck utan skriftligt tillstånd av utgivaren förbjudet.

DE SMÅ TINGEN

Inom vetenskapen är det ett faktum, att de ting som mest påverkar mänskligt liv är de som är osynliga. Mikroskopiska former och arter påverkar uppbyggnaden innanför och utanför det mänskliga maskineri, som senare manifesterar sig som temperament, ja, till och med som karaktär. Krafter som är osynliga och som dock tjänar till vårt välbefinnande eller vår olycka spelar viktiga roller, vilkas makt att påverka samhället eller den enskildes liv växer enormt. Ju mer vi studerar dessa osynliga ting, desto bättre utrustade blir vi att mäta oss med det vi i vår okunighet kallar naturen, och med de omgivningar naturen ger.

Idag lever vi i en tidsålder då folks sinne i högre grad än någonsin tidigare söker kunskap om kosmos. Vi känner att det ligger något i luften; det tycks fylla själva atmosfären, och inom oss själva känner vi det snabba och färdiga svaret därpå - uppvaknandet av en kunskap inom oss. I det vi höjer oss själva, bidrar vi till att höja allt det skapade som med buller och brak störtade nedåt, ned genom århundradena under de mångas liv, som dött före oss.

Vi ser förändringar och förfall överallt omkring oss. Inte blott i metoderna och utvecklingen, utan också i idéerna och tankarna. Även om vi försöker, kan vi inte komma bort från det faktum, att det är genom kraften från de osynliga tingen som det mänskliga livet rör sig framåt, och att vår medvetenhet växer och hela tiden rör sig hän mot en bättre förståelse för vad VÄNSKAP verkligen betyder.

Sann vänskap är en realitet. Den är en kosmisk kraft. Den förblir oavsett tid eller något jordiskt blodsbrödrskap. Den är inte underkastad legala förpliktelser eller svängningar. Den är ett så vanligt ord, att det faktum det ger uttryck för är mycket sällsynt, och när det äntligen upptäcks är det särdeles vackert. Vänskapen är på sitt sätt lika vacker som något landskap människan har beskådat. Den erbjuder det mänskliga sinnet en bild, från vilken sinnet kan hämta näring och hålla sig levande, ty den är en del av självsstrukturen.

Hopp är en annan kosmisk kraft som medverkar till manifestation, till vilken vi hyser tillit och som vi håller av på grund av dess medfödda värde. Inte hopp i vanlig mening, dvs önsketänkande kring trivialiteter, utan hopp i vidare mening, som öppnar större utsikt till aktivitet för människans exoanderande medvetenhet. Vi använder dessa stora beteckningar på triviala ting, och vi gör dem billiga i sådan utsträckning att vi förlorar kunskapen om deras verkliga innebörd. Vi mister förståelsen för den sanning, att de inte är filosofiska abstraktioner eller en dagdrivares drömmier, utan faser av kosmisk kraft som verkar i realitetens större värld.

Den människa som går stilla omkring och dock hyser ett varmt och djupt intresse för sina medmänniskor och för allting här i livet som verkar vara ett steg mot en förbättring av förhållandena, känner vi instinktivt måste ha djupa rötter som når ner nära det kosmiska livets källor, och vi längtar efter att få bli delaktiga av hennes insikt, begeistring, inre men dock tydligt synliga förståelse för de ting, som för många av oss övergår all mänsklig förståelse. Vi känner, att vissa människor avgjort skiljer sig från sina medmänniskor; inte i kraft av någon egen önskan, ansträngning eller handling, utan i kraft av ett uttryck från en eller annan inre kosmisk kraft, som tar saken i sina egna händer och som avtvingar en djup respekt.

De små ting som uttrycker det verkliga inom oss; de ting man inte kan se; de ting som är utströmningar från de kosmiska krafter som är aktiva i var och en av oss - det är dessa ting vi bör söka efter; även om de är tillfälliga i användning och manifestation förblir dock deras värde och väsentliga förtjänster.

Adrienne Munkeberg

ROBOT ELLER MÄNNISKA

Hur kan vi tro att det är människor som flyger i de främmande farkosterna, när de inte landar så att vi kan betrakta föremålet på nära håll och undersöka det hela grundligt. Hur kan vi då så bestämt räkna med att det är människor lika oss. Ofta har vi läst i tidningen att egendomliga figurer setts i närheten av föremål som på avsides platser varit i kontakt med jordytan. Kan det ha varit robotliknande och mekaniska uppfinningar?

För att nå fram till antagandet att det ÄR människor som reser i rymden, måste vi betrakta oss själva ingående. I den värld vi lever i, är det tekniska och mekaniska kunnandet långt mer utvecklat än vi kunde ha gissat oss till för bara några årtionden sedan. Och för den ortodoxe är allt enkelt rationellt. Vår hjärna är därför motståndare till det irrationella, samtidigt som vi djupt inom oss själva vet att vi innerst inne inte är så enkla och klara. I roten av vårt sinne har vi en mycket stark känsla av att det måste finnas en djupare mening än den, som uppenbaras i den rationella livsåskådningen.

Det kan vara svårt för jordmänniskan att uttrycka behovet av det djupare och mer meningsfyllda i sitt livssätt. Vi omsätter den starka rösten till något påtagligt utanför oss själva, i mekaniska skapelser och idéer. Vi bevisar för oss själva att vi kan tåla att resa i rymden med våra tekniska, dånande vidunder, och människan låter sig utsättas för otroliga fysiska och psykiska prövningar för att realisera den energi, som undertrycks när människan inte får utveckla de djupaste känslorna hon bär inom sig.

Nu kan vi gott fråga oss själva: varför syns det rymdskepp på himlen just i vår tid - och har de inte funnits där förr? Svaret är väl just det, att det i den äldsta litteraturen också finns hänsyftningar på något som kan tolkas som rymdresande. Men i det stora hela är det ett fenomen som hör vår tid till. Kanske hänger det samman med människan själv, således att vi just nu är istånd till att vända det faktum att DE FINNS DÄR till en kosmisk impulsgivare, som åter kan resultera i förnyelse av tankelivet. Förnya kunskapen hos de tekniskt orienterade människorna, så att det också blir plats för en inre utveckling och utbyggnad, som just behövs i den balans som bör finnas mellan yttre manifestationer och människan själv.

Därtill kan vi inte komma ifrån, att tanken att vi är de enda högre varelserna i universum, är en mycket snäv och inskränkt tankebanan. Vid erkännandet av att också andra planeter är bebodda av människor, öppnas vägen för ett erkännande att vår Skapare i långt högre grad än vi förstår finns i det skapade.

För vi kan inte avvisa tron på GUD - vi kan inte plötsligt bli så "stora", att det inte finns plats till en tro och en kunskap i sinnet om att Gud finns, och att det ligger en mening och ett framskridande tema i det vi kallar livet, som räcker mycket längre än vi vid nuvarande tidpunkt kan vinna erfarenhet om.

En begynnelse av den erfarenheten ligger i erkännandet av att det finns människor i de flygande föremål, som vi ser är intelligent styrda och tillräckligt rymliga för att medföra människor. Dessutom finns det rapporter som berättar om fönster och ventiler i dessa farkoster, och det skulle vara orimligt att göra öppningar i ett formfulländat rymdskepp, såvida det inte vore någon som skulle kika ut genom dem.

Vad betyder det då för jordmänniskan att hon har syskon i universum, spridda på andra planeter - vad kan det säga oss nu? Det kan bl.a. ge oss alla människor en plikt att förnya vårt tänkande. Vår hjärna stannar helst kvar i samma banor och stretar ofta emot våra ansträngningar att få den att vandra in på okända och paradoxala områden. Gamla

fördomar och föreställningar sätter gränser som är mycket svåra att övervinna, särskilt då det ofta är helt vanliga människor som är ensamma om möjligheten. Vilket är en naturlig följd av att vi vanliga människor inte har fått lära oss fler än de nödvändiga fördomarna, medan de studerade och belästa människorna har skolat sin hjärna till ett bestämt mönster i det fack eller de banor, vari hans eller hennes verksamhet ligger.

Och därför har vi inte varit belastade med mycken lärdom, så vår fritid från det dagliga arbetet kunde gott rymma lusten att söka mer kunskap på egen hand. När man arbetar av lust och kunskapsbegär faller man in på de ämnen som just innehåller möjligheterna för större förståelse för livet och hela tillvarons mål. Vi ska inte nå ett bestämt kunskapsmål; vi kan ge oss själva en stund att smälta den nyss erhållna kunskapen, och därvid omsätta den till något som också har relation till den levande människan; då mätas de irrationella impulser som annars fört en undanskymd tillvaro i det officiella livet.

När vi nått så långt kan vi gott enas om att sannolikheten för att det är robotliknande monster som flyger i vår atmosfär helt faller bort. Det skulle strida mot den grund som en allvarligt arbetande ufolog har lagt. Vi måste också medge inför oss själva, att uteslutandet av att det skulle existera människor på andra planeter idag skulle vara mer osannolikt än att de existerar där. Just i den saken har det verkligen skett en tankeförnyelse som för varje enskild människa kan rymma många ting, som kan ge vardagen ett helt annat utseende och livssätt.

Agnete Hansen
(ufo kontakt, nr 4 -69)

- o - o - o - o - o -

KENNEDY-BREV

Det är inte speciellt ofta man hör politiker säga något om UFOs eller flygande tefat, och ännu mer sällsynt är det att någon så känd person uppger sig vara personligt intresserad av saken. Att FN:s generalsekreterare U Thant ansåg tefaten vara det viktigaste problemet näst efter Vietnam-kriget är väl vid det här laget bekant för de flesta, men det kanske inte är så många som känner till att framlidne senator Robert Kennedy också insåg att tefatsfenomenet är något som måste tas på allvar.

Följande brev, som Kennedy sände till Gray Barker och läsarna av dennes tidskrift "Saucer News", skrevs mindre än en månad före senatorns tragiska död. Med största säkerhet speglar detta brev hans uppriktiga inställning till vad som kan visa sig vara den viktigaste händelsen i mänsklighetens historia - tefatens ankomst:

Robert F. Kennedy
NEW YORK

UNITED STATES SENATE
Washington D.C.

9 maj, 1968

Mr Gray Barker, Saucer News;

Kära läsare:

Som ni kanske vet är jag innehavare av medlemskort i Amalgamated Flying Saucers Association. Således är jag, liksom många andra människor i vårt land, intresserad av fenomenet flygande tefat.

Det är ett fascinerande ämne, som har gett upphov till både science-fiction-litteratur och allvarlig vetenskaplig forskning.

Jag ser med stort intresse på alla rapporter om oidentifierade flygande föremål, och jag hoppas att vi en dag ska veta mer om detta förbryllande ämne.

Dr Harlow Shapley, den framstående astronomen, har förklarat att det är sannolikt att det finns annat liv i universum.

Jag är för mer forskning angående denna sak, och jag hoppas att vi

en gång för alla kan fastslå de verkliga fakta om de flygande tefaten. Er tidskrift kan i hög grad stimulera forskningen och undersökningen av detta fenomen, genom att publicera nyheter och diskussionsmaterial. Detta kan vara till stor hjälp, då det gäller att bereda väg mot kunskap om ett av vår moderna världs fascinerande ämnen.

Eder tillgivne
(Signerat)
Robert F. Kennedy

- o - o - o - o - o -
PYRAMIDENS GÅTA OLOSLIG..

INTE ENS VÅR TIDS MEST AVANCERADE ELEKTRONISKA INSTRUMENT AVSLÖJADE NÅGOT NÄR DET GÄLLDE PYRAMIDERNA - MAGNETBAND FULLA AV FÖRVIRRANDE TECKEN!

Nobelpristagaren och Einstein-prisvinnaren, professor Luis Walter Alvarez från Berkeley-universitetet i Kalifornien, har måst ge upp undersökandet av pyramiderna. Inte ens han, som är vår tids störste tekniske vetenskapsman, har kunnat lösa pyramidernas gåta.

För halvtannat år sedan lät professor Alvarez 70 ton med elektronisk utrustning släpas in i Chefren-pyramiden - i sig självt en bedrift - i ett försök att avlocka pyramiden dess hemligheter genom en "genomlysning". "Genomlysningen" har pågått sedan dess. Försöket går i korthet ut på att kosmisk strålning träffar pyramiden från alla håll, och denna skulle sedan - om pyramiden är kompakt - visa jämna utslag på magnetbanden i det elektroniska instrumentet. Om det emellertid finns hålrum, kommer flera strålar att tränga igenom och ge ojämna utslag. Flera ojämna utslag skulle avslöja hemliga kamrar och deras placering.

Berkeleys och Kairos universitet har tillsammans försökt lösa pyramidens mysterium; dess delvis upptäckta inre. Chefrenpyramiden byggdes i den fjärde Farao-dynastien (2750-2560 f.Kr.). Man har inte funnit mumier av faraoner från denna dynasti. Arkeologer anser att Chefren såg sin far bygga den stora pyramiden. Efter faderns begravning blev han på det klara med att gravplundrare hade trängt in och stulit dyrbarheterna. Därför byggde han ett rum i botten av sin egen pyramid som han lät stå tomt. De verkliga skatterna och hans mumie lades i kammare uppe i pyramiden. Kammare, som Alvarez menade sig kunna avslöja.

All strålning upptogs för ett halvt år sedan på två magnetband, som sändes till Kalifornien för att avläsas. Resultaten avlästes av en datamaskin. Man såg tydligt pyramidens form; ett bevis för att den elektroniska utrustningen var i ordning.

Men därmed upphörde till synes både turen och skickligheten. Det slutliga resultatet var negativt. Mätningarna strider mot alla vetenskapens hittills kända lagar. Avläsningarna av de kosmiska strålarna är olika från dag till dag. Detta borde vara omöjligt, men icke desto mindre sker det mitt framför ögonen på vetenskapsmännen. Vad man trodde skulle bli en stor upptäckt, blev till en förvirrande hop tecken utan något som helst slags mönster.

Professor Alvarez, vars största förtjänst är att ha gjort flygtrafikkontrollen lika säker som järnvägskontrollen, säger: "Vi har inte löst uppgiften. T.o.m. de mest avancerade teknisk-vetenskapliga systemen har måst ge upp inför det tusentals år gamla byggnadsverket. Vi står på samma punkt som då vi började undersökningen. Farao Chefren har inte låtit oss lura av honom hans hemligheter."

(Hjemmet, 22 dec -69)

(Fakta, nr 1 -70)

- o - o - o - o - o -

BIBLISK RYMDFARARE

Kristus var astronaut, anser den ryske vetenskapsmannen Wjatjeslav Zaitsev, som också tror att stjärnan över Betlehem var den rymdraket med vilken Kristus landade på jorden. Hans mål skulle ha varit att i en socialt orättfärdig värld förkunna människokärlek och demokrati. Det sovjetiska regeringsorganet "Izvestia" riktar hårda angrepp mot Zaitsev - inte för att han framställt Kristus som en astronaut, utan för att han skildrat honom som en demokrat.

(Sydsvenska Dagbladet, 12 dec -69)

- o - o - o - o - o -

TEFATS-AFFISCHER

Fotoaffischer i storlek 40x60 cm med George Adamskis foto av ett flygande tefat (spaningsskepp), finns nu att erhålla till ett pris av endast kr 15:-. Affischerna är synnerligen dekorativa väggprydnader, och är också mycket användbara vid exempelvis utställningar, etc. Kr 15:- kan insättas på postgiro 12 85 92, S. Dahnielson - eller sändas direkt till Bulletinens redaktion. Vid inbetalning på postgiro, skriv "tefatsaffisch nr 1" på talongen. Leveranstiden är ungefär en vecka.

- o - o - o - o - o -

SKRÄMMANDE UPPLEVELSE

19-årige Steve Gladfelter från South Emporia 216, El Dorado, Kansas, USA, och hans flickvän hade en skrämmande upplevelse den 24 mars 1969 vid 23-tiden. De kom körande ca 6 km sydöst om El Dorado, då de fick syn på två "ljus", som vilade på ett öppet fält. Dessa befann sig omkring 7,5 meter ifrån varandra och var omkring 3 meter/diameter. Avståndet från bilen var knappt 100 meter.

Han vände bilen för att åter köra förbi sceneriet och se närmare på det, men plötsligt förlorade han kontrollen över den. "Jag körde ca 25 km/tim", sade han, "men jag hade ingen kontroll över ratten. Bilen körde snett över vägen, men blev dock kvar på körbanan." Den körde nästan 50 meter, "innan hjulen verkade gripa tag". Båda ljusen sken upp kraftigt flera gånger, rapporterade han, och slocknade så och efterlämnade en svag blå glöd. Hans flickvän var så rädd, att han körde henne hem. Därefter återvände han, men ljusen var försvunna och han kunde inte finna något ovanligt.

(Kansas Newsletter)
 (UFO nyt, nr 1 -70)

- o - o - o - o - o -

FLYGANDE MIDDAGSTALLRIK

"Ett mystiskt skivformat föremål över Fender, Birkenhead, Cheshire, förbluffade i går kväll vid 23.40-tiden en vaktman och hans hund", skrev de engelska Liverpool-tidningarna "Daily Post" och "Echo" den 16 juni 1969. Den 37-årige Neil Piper var på vaktjänst vid en egendom på Noctorum Lane, då han hörde ett susande ljud ovanför sig. Det lät som en generators surrande. "Jag kikade upp och såg ett skivformat föremål, självlysande och glödande", sade mr Piper. "Det flög inte särskilt fort och såg ut att ha samma storlek som en middagstallrik, även om jag inte kunde säga på vilken höjd det flög. Det kom hitåt i riktning från Woodchurch-egendomen och flög så över Moreton". T.o.m. hunden kröp ihop, rädd och gnyende. Polisen i Birkenhead, Liverpools flygplats och Liverpools meteorologiska station sade, att de inte hade mottagit andra rap-

porter om föremålet, och att det inte var något de sänt upp. Längs Nottor Lane löper en järnväg, och längs denna finns högspänningsledningar. Med utgångspunkt från tidningarnas beskrivning, ser det ut som om föremålet - om det var relativt nära - skulle ha följt ledningarna.

(Merseyside UFO Bulletin, maj-juni -69)

(UFO nyt, nr 1 -70)

- o - o - o - o - o -

DET LANDADE - NÄSTAN..

Ken Hughes har resignerat inför det faktum att folk kommer att tro att han är galen. Men han är övertygad om, att han såg ett rymdskepp i Stourbridge förra fredagen. 21-årige mr Hughes från Bowling Green Road, Stourbridge, såg det oidentifierade flygande föremålet vid sin arbetsplats - Batemans brädgård på Union Street. Hans berättelse stöds, ehuru ganska motvilligt, av en arbetskamrat, Ralph Attwood, 30 år, från High Street, Amblecote. Allt hände en lugn, mörk morgon. Ken befann sig på Batemans kontor när han såg UFO:t komma ned på en brädstapel omkring 50 meter bort.

"Det kom ned som en svävfarkost, men det hördes inget ljud, ingen motor, och det syntes ingen rök eller något. Det svävade omkring 2 dm över brädstapeln", sade han. "Några dörrar öppnades på det, men ingenting kom ut. Dörrarna var svängda i överkanten, men var ganska små - omkring 1,5 meter höga skulle jag gissa." Farkosten var stålgrå och äggformad. Ken uppskattar dess höjd till ca 2 meter, bredden ca 1,5 meter och längden ca 3,5 meter.

Det hade en bred kant runtom. Farkosten lyfte, och när den var omkring 6 meter upp bara försvann den, berättade Ken. "Jag var fullkomligt livrädd", tillade han. Arbetskamraten Ralph kom över till fönstret. "Jag såg bara dörrarna stängas, och det var allt", sade han.

(Express & Star, 18 aug -69)

- o - o - o - o - o -

FLYGANDE CYLINDER

Ett himlafenomen av ovanligt slag kunde snickeriarbetare Liss Albert Johansson i Kvarnåker, Järna, beskåda vid 19-tiden på trettondagsafton. Det var ett lysande eldklot som rörde sig över himlen från norr till söder. Hastigheten var ganska hög men dock inte större än att Johansson hann in och hämta en kikare. Då upptäckte han att klotet var förbundet med en STOR CYLINDER ovanpå detta. Höjden på föremålet uppskattade Johansson till 500 meter och det färdades fullkomligt ljudlöst. Någon annan har tydligen inte observerat föremålet, åtminstone inte bland Johanssons grannar, vilka har kontaktats. Detta kan dock förklaras med att det var mycket kallt och folk helst höll sig inomhus vid den aktuella tidpunkten.

(Dala-Demokraten, 9 jan -70)

- o - o - o - o - o -

SNABBFLYGANDE ELDKLOT I JÄRNA - 1.280 KM/TIM

JÄRNA (DD) Nej då, det var inte någon hemmagjord varmluftsballong som Liss Albert Johansson i Kvarnåker iakttog för tre veckor sedan och som vi berättade om i DD. Förmodanden om att detta skulle vara fallet har uttalats, men Johansson fick häromdagen bekräftelse på att det måste vara något annat föremål. Han fick nämligen telefonpåringning från Råö-observatoriet, varifrån man uttalade sitt intresse och också berättade att samma iakttagelse hade gjorts ända uppe i Abisko samma eftermiddag. (- I förra numret av Bulletinen konstaterades att föremålet även iakttagits i Arjeplog -). Enligt de beräkningar som gjorts vid

observatoriet, skulle föremålets hastighet ha varit 1.280 km/tim. Så fort flyger inte en varmluftsballong.

(Dala-Demokraten, 27 jan -70)

- o - o - o - o - o -

METEOR ELLER VAD I MÅLILLA

- Vad är detta? Början till ett vulkanutbrott?, frågade sig yrkeslärare Vilgot Gyllenstrand, Målilla, när han i byn Ödhult på gamla vägen mellan Målilla och Hultsfred fick se en tjock och kraftig rökpelare stiga upp ur ett hål mitt i vägbanan. Det var inte bara rök, utan också så varmt att snön smält undan på en vid omkrets runt hålet. Någon orsak till värmen eller rökutvecklingen kunde däremot inte spåras. Hr Gyllenstrand gissar emellertid på ett kraftigt meteornedslag. Någon mänsklig hand kan knappast ha haft med fenomenet att göra. I vägbanan finns inga ledningar av något slag, och runt platsen var snön helt orörd. Vägen är knappast alls trafikerad numera. Hålet var djupt, rökpelaren drygt två meter hög och ca 60 cm i diameter. På vägkontoret i Målilla tvivlar man på meteorteorin, men har inte heller någon annan förklaring att lämna.

(Barometern, 10 feb -70)

- o - o - o - o - o -

HIMLAFENOMEN ÖVER NORRHÄLSINGLAND

Ett himlafenomen uppges ha iakttagits från byn Västtjärn i Ilsbo vid 2.30-tiden natten mot fredagen. Fenomenet syntes som ett starkt sken på himlen över horisonten i väster. Skenet var format som ett päron, med den rundade delen uppåt, medan den smalare änden böjde av söderut. Till omfånget var det betydligt större än en stjärna. Skenet förflyttade sig långsamt norrut och var försvunnet efter 10 minuter.

Vad det kunde vara fråga om för någonting är oklart. Det kunde inte vara månen eller någon av solsystemets planeter som var upphovet till den underliga iakttagelsen, då tidpunkten och väderstrecket för iakttagelsen inte stämmer in på dessa himlakroppars banor vid den aktuella tidpunkten.

(Ljusdalsposten, 19 jan -70)

- o - o - o - o - o -

RÖD FRÄMMANDE KROPP SEDD ÖVER HAUGESUND IGÅR

Omkring kl 07.00 måndag morgon observerades ett runt lysande föremål över byfjällen i Haugesund. Den som såg föremålet, f.d. sjöman på Sörhaug, säger till Haugesunds Dagblad att föremålet var synligt ca 10 minuter och att det rörde sig i nord-nordvästlig riktning. Mannen som anses vara ett pålitligt vittne hävdar vidare, att föremålet inte var särskilt högt uppe på himlen och att det hade en utpräglad röd färgton.

Det flygande föremålet verkade vara ca tre ggr större än solskivan. Det kunde inte vara månen, ty denna var enligt almanackan "halv". Solen var inte uppe då föremålet iakttogs. Mannens hustru såg också föremålet, men då det var på väg att försvinna i nordlig riktning, och därmed hade mindre format.

Vid hänvändelse till Trefall vid universitetet i Bergen, fick HD upplysningen att man inte hade någon åsikt om vad föremålet kunde vara. Metrofysiska har inga väderballonger uppe. De senaste ballongerna sändes upp i början av december, och de är nere för länge sedan. Vid Vaervarslinga i Bergen antog man att det kunde vara en av de många satelliter som har sina banor kors och tvärs i rymden, men - detta var givetvis bara en gissning.

(Haugesunds Dagblad, 17 feb -70)

(Fakta? Extratryck, nr 1 -70)

VÅR GÅTFULLE GRANNE

Fortsättning från förra numret av Bulletinen. Sid-hänvisningarna gäller den andra upplagan av George Adamskis "Ombord på rymdskepp" (Parthenons förlag).

På sid 137 läser vi om "...TYDLIGA SPÅR AV GAMLA VATTENLINJER..."

Den 27 juni 1969 berättade New York Times att man funnit minst 130 flodliknande spår på månen. Studiet av dessa beskrevs vid ett möte på Goddards institut för rymdstudier, NASA, av dr Richard Lingefelter från California University i Los Angeles. Foton, som tagits från rymdskepp i banor runt månen, visar breda sänkor på vilkas botten man kan se hur en mindre ström kastat sig fram och tillbaka, vilket är karaktéristiskt för floder på jorden. Spårens längd - somliga är över 16 mil - gör att det inte kan ha rört sig om exempelvis lavaströmmar. Bland de bilder där man tydligt kan observera spåren, är bilderna HR 110 och HR 115-1 tagna av Lunar Orbiter IV.

"NÅGRA KRATRAR HADE UPPEBARLIGEN BILDATS GENOM METEORNEDSLAG I MÅNENS YTA. I VARJE SÅDANT FALL VISADE DESSA KRATRAR TYDLIGA TRATTBOTTNAR."

Bilder tagna av Lunar Orbiter II nära Mariuskratern visar sådana trattformade cirkelrunda kratrar med knivskarpa skuggor.

"EN DEL AV YTAN VAR TÄCKT AV ETT FINT, PUDERLIKNANDE STÖFT..."

När Neil Armstrong som den förste människan steg ned på månytan, beskrev han den just som "fin och puderliknande". (Evening Standard, 21 juli 1969). Vid den andra månlandningen följde pudret med astronauterna in i rymdskeppet och orsakade en del besvär, då det i det tyngdlösa tillståndet svävade fritt i kapseln och irriterade astronauternas luft-rör.

Sid 191: "I DE MÅNGA STORA KRATRARNA, SOM NI SER FRÅN JORDEN, KAN DU UPPTÄCKA MYCKET STORA HANGARER - SOM DOCK INTE KAN SES FRÅN JORDEN."

Den 29 juli 1953 upptäckte den vetenskaplige redaktören vid New Yorker Tribune, John O'Neill, en ca två mil lång gigantisk bro över en av Mare Crisiums kratrar. Denna bro, som ej tidigare iakttagits där, bekräftades av bl.a. astronomerna H. Percy Wilkins och Patrick Moore. Professor Wilkins iakttog också olika former och linjer (som kunde tyda på existensen av en rymdbas) i Cassendikratern, samt såg en gång även ett stort lysande föremål sväva upp från en av kratrarna.

I Sky and Telescope, som utges av Harvard College Observatory, berättades i januari 1958 att man upptäckt att någon slags "vita mÅnkupoler" dyker upp i ständigt ökande antal på vår satellits yta. Speciellt egendomligt ansåg man det vara, att dessa kupoler FLYTTADE sig från en plats till en annan. 1958 hade man funnit mer än 200 kupoler.

Hösten 1963 meddelade Harvard University Magazine, att grupper av röda ljussken hade observerats på månen. Ljusen, som rörde sig över månytan under tiden från 29 oktober till den 27 november hade även observerats av ett flertal andra forskare.

Den 18 november 1966 sände Lunar Orbiter II en bild, där man i Stillhetens hav klart kan se sex väldiga tornliknande konstruktioner, som kastar sina långa skuggor över månytan. Bl.a. William Blair, en av Boeing-kompaniets experter, hävdar att dessa smala torn var geometriskt uppbyggda och "helt motsvarade de torn som byggts av människor."

Sid 192: "PÅ DEN HÄR SIDAN AV MÅNEN (- baksidan -) FINNS ETT ANTAL BERGSSJÖAR..."

På en bild från månens baksida, tagen av Lunar Orbiter III, ser man en väldig krater som frÅnsett en stor ö i mitten är fylld av något

svart. NASA uppger sig inte känna till vad detta svarta är, men det är ett faktum att vatten på jordytan blir svart på fotografier tagna från hög höjd.

På sid 193 omnämns "VISSA MINERALER SOM FINNS PÅ MÅNEN."

Den 8 januari 1970 meddelades följande från Houston, enligt TT-Reuter: "Tre mineralier som aldrig påträffats på jorden har hittills upptäckts i de prov som Apollo 11 förde med från månen. Detta meddelades på onsdagen på en "månkonferens" i Houston. De nya mineralierna har påträffats i mycket små mängder och konstaterats av flera grupper av vetenskapsmän. Två av dem är titanföreningar.

Ett av ämnena kallas inofficiellt tranquilit efter Stillhetens hav, där proven insamlades av ämnena från Apollo 11. Det påminner om ett sällsynt mineral, pseudobrookit, som påträffats i lavaströmmar på jorden. Det andra, hittills icke namngivna mineralet är sammansatt av järn, titanit och zirconium, säger vetenskapsmän vid Max Plank-institutet i Heidelberg. Inga detaljer har publicerats om det tredje mineralet.

Så ser vi då att i stort sett allt vad Adamski sade om månen år 1955 - ting som då var helt okända för vetenskapen - under senare år har bevisats vara fullkomligt korrekt. Vad som dock ännu inte fått bekräftelse är hans uppgifter om samhällen och skogar på månens baksida. Anledningen är uppenbarligen att våra astronauter hittills endast sett ca 20-25 % av månytan (från relativt hög höjd). Därtill måste, som vi tidigare konstaterat, samhällena och skogarna ligga djupt nere i kratrar om atmosfären ska kunna vara tillräckligt tjock, och detta gör det omöjligt att observera dem om man inte passerar direkt över dem. Faktum är dock: ETT STORT ANTAL AV ADAMSKIS UPPGIFTER HAR VERIFIERATS AV VETENSKAPEN. VARFÖR SKULLE VI BETIVVLA ATT ÄVEN DE ÅTERSTÅENDE UPPGIFTERNA ÄR LIKA KORREKTA?

Thor-Leif Dahnielson

- o - o - o - o - o - o -

PRENUMERERA GRATIS PÅ BULLETTINEN NÄSTA ÅR

Vill Du erhålla Kosmisk Bulletin helt GRATIS under ett år fr.o.m. det nummer då Din nuvarande prenumeration går ut? Vill Du i gengäld hjälpa Bulletinen att nå en större spridning? Gör då så här: Hjälp oss att skaffa fyra prenumeranter; be dessa fyra att på inbetalningskortet nämna att Du gett dem tipset om Bulletinen; skriv också gärna själv för kontrollens skull några rader till oss, och ge oss namnen på de fyra nya prenumeranter Du skaffat. Sedan har Du bara att se fram mot ännu ett års GRATIS intressant och värdefull läsning.

- o - o - o - o - o - o -

REVOLUTION UTAN VÄLD

Då och då blossar revolutioner upp på olika håll i världen. Tusentals människor dör under heta strider mellan de makthavande och upprorsmännen, och lidandet bland folket blir ofta stort. Ständigt planläggs nya revolutioner, alltid därför att man ska lyckas genomföra vad alla drömmer om: ett bättre samhälle. Men alltför många börjar nu inse att man aldrig kan bygga upp något med destruktiva medel; de tidigare våldsaktionerna måste - om de ska ge något konstruktivt VARAKTIGT resultat - ersättas med ickevåld.

Skillnaden mellan vålds- och ickevåldsrevolutionären ligger inte i deras analys och målsättning, utan i deras syn på människan och respekt för människolivet. Det är denna syn som avgör vilket medel man ska använda för att nå sitt mål. Båda är beredda att dö för sin sak, men problemet gäller huruvida man önskar döda. Den som vill använda våld utgår från den inskränkta åsikten att motståndaren inte förstår något annat än

våldets språk, och att man därför måste försöka besegra och förintä honom med våld.

Ikkevåldsrevolutionären anser däremot att motståndaren är en människa med samma rätt att leva som han själv, och att denne har ett samvete som kan få honom att ändra sig. Under påtryckningar från dem som företräder rättfärdighet och jämlikhet kan han inse att hans gamla och orättfärdiga inställning inte längre duger. Det finns åtskilligt som talar för att detta är den ENDA metoden att kunna ersätta det gamla samhället inte bara med ett nytt, utan med ett BÄTTRE samhälle.

Ett samhälle består ju av människor och samhället kan således aldrig bli bättre än dess medborgare är. Det är MÄNNISKORNA som formar och vidmakthåller samhällsstrukturen, varför det är MÄNNISKAN som först måste förändras! Om samhällets medborgare accepterar våld, så kommer våldet att leva kvar i samhället, varför vi ser att en våldsrevolution endast fogar ytterligare en länk till våldets och hatets kedja.

Även om kampen leder till framgång - och kanske just därför - så visar det sig att det allra största hotet mot människan och en fredlig tillvaro, nämligen hatet och våldet, inte besegrats utan istället lever kvar och är ännu starkare än förut. Om vi tittar på förhållandena i de länder som med våld gjorde sig fria från kolonialismen, så finner vi att de metoder som användes för att nå resultatet har smittat ned målet. I det nya samhället uppträder nya former av diktatur och våldsherravälde. Ty om man vinner seger på denna förintelsens väg, så är det inte den rättfärdigaste som tar makten, utan den som är grymmast, hårdast och har de starkaste orden. Och revolutionen går under i en ny diktatur.

Ty de revolutionärer som beslutar sig för att genomföra ett väpnat uppror tvingas automatiskt att förhålliga och föröka hatet, hylla hämndlystnad och acceptera mord såsom något riktigt. Ett tydligt exempel på detta finner vi i ett uttalande av Che Guevara: "Hatets betydelse för kampen måste inskräpas, detta outhärliga hat till fienden, som driver människan utöver hennes egna gränser och förvandlar henne till en effektiv, våldsam, beräknande och iskall dödsmaskin."

Trodde Che att människan när revolutionen när revolutionen slutförts plötsligt ska förvandlas åter från en "iskall dödsmaskin" till en normal människa med respekt för sin medmänniska och dennes liv? Trodde han det, så trodde han fel! Lärde sig de människor som deltog i andra världskriget hur förkastligt våld är? Förvandlades de från "dödsmaskiner" till Människor? Insåg de krigets fruktansvärdhet efter att på nära håll ha beskådat krigets härjningar? Nej! Så fort kriget var slut var franska armén beredd att avrätta 45000 personer i Algeriet. Har de unga amerikaner som slogs mot Hitlers styrkor lärt sina söner att inte bruka våld? Nej, ingalunda! Idag slåss deras söner mot ett litet folk i Asien, och utgör därmed levande bevis för att det onda alstrar ondska, ty våldet biter sig fast i människans sinne.

Om man önskar få ett bättre samhälle, måste man minnas att samhället består av människor, och att en radikal förändring av den bestående samhällsordningen måste börja med en radikal förändring av det egna jaget. Det nya samhället måste börja att växa fram ur den enskildes inre, ty när han förändras, så förändras även samhället - om än blott lite. Man har ingen rätt att offra den nu levande generationen i ett våldsuppror riktat mot ett ovisst hopp om välfärd och fred. Den omvandlingen måste ske hos den enskilda människan, här och nu, och därför är det utslutet att tänka sig att med våld frambringa en bättre tillvaro. Ty hur ska man kunna göra sig fri något man själv accepterar?

Grundprincipen för det Kosmos vi lever i är HARMONI. Utan harmoni kan inget existera, ty kosmos motsats är kaos - disharmoni - vilket oundvikligen innebär friktion, varav följer förslitning och slutligen

sönderfall. Detta innebär följaktligen att en handling som är destruktiv aldrig kan ge harmoni som resultat, utan måste leda till friktion och sönderfall. Sålunda kan vi här än en gång ge uttryck för de ofrånkomliga sanningarna:

Fred kan inte komma av våld. Rättvisa kan inte bli frukten av en förbrytelse, och respekt för människan kan aldrig växa fram ur missaktning för människan. Ty våld leder till våld, och människan får smak för våldet. Hat och egoism leder aldrig till rättvisa och broderlig enhet. Våld, krig, uppror och orättvisor kommer automatiskt att försvinna ur samhället, när människan själv inser och övervinner sin egen egoism - inte förr!

Thor-Leif Dahnielson

- o - o - o - o - o -

ooooooooooooo
o VETENSKAP o
o o o
ooooooooooooo

MÅNATMOSFÄREN BEKRÄFTAD

"...det lilla vetenskapliga laboratorium, som de två astronauterna (Conrad och Bean) placerat på månytan dagen innan, visade existensen av en månatmosfär."

(La Meuse La Lanterna, 21 nov -69)

- o - o - o - o - o -

SUPERINTELLIGENSER SÄNDER BUDSKAP TILL JORDEN

MOSKVA (ED) - På andra stjärnor i vår galax lever superintelligenta varelser som regelbundet sänder, inte bara anropssignaler utan också hela budskap, till jorden. Men vi vet ännu inte vad alla dessa budskap betyder.

Denna sensationella deklaration offentliggjordes nyligen av den sovjetiske rymdvetenskapsmannen professor Nikolai Petrowitsch. Under många år har ryska forskare koncentrerat sig på "kontakt med utomjordiska raser". I motsats till i USA, verkar dessa till synes utopiska strävanden vara finansierade och understödda av regeringen. Angående resultatet av sina vetenskapliga forskningar sade prof. Petrowitsch följande:

- Vi befinner oss i ständig kontakt med stjärnor i vår galax. Det är bara nyckeln till detta gåtfulla rymd-alfabet som ännu saknas. Men en dag ska vi dechiffrera det. Elektronhjärnor kommer att bli en viktig hjälp i denna forskning. Våra mottagningsstationers väldiga radioteleskop registrerade obestriddliga budskap som kom från en viss del av galaxen. I den delen har vi räknat till miljarder stjärnor. På några av dessa måste det finnas supercivilisationer som har gigantiska energitillgångar till sitt förfogande.

- Om vi en dag lär oss behärska rymdspråket, skulle vi kunna informera varandra om våra respektive teknologier och kulturer. Detta utbyte av information med invånare på andra världar skulle accelerera våra forskningar. Främlingarna skulle kunna bli våra lärare. Därför är ett upprättande av kontakt med dem viktigare än våra rymdflygningar.

(Kronenzeitung, jan -70)

- o - o - o - o - o -

MÄNMYSTIK

Som vi har visat i tidigare nummer av Kosmisk Bulletin hände det uppenbarligen en hel del däruppe på månytan vid Apollo-astronauternas besök; en hel del som av någon underlig anledning inte publicerats i

några svenska tidningar. Bl.a. skriver den belgiska tidningen "La Meuse La Lanterna" den 21 november 1969 följande:

"När Apollo 12 var på väg tillbaka till jorden frågade Don Lind i Houstons kontrollcentral Conrad, om denne hade ropat hans namn över radion. Conrad svarade att han INTE ropat Don Linds namn. Don Lind svarade att han var säker på att han tydligt hört sitt namn ropas utifrån rymden. Efter att ha tänkt ett ögonblick svarade Conrad djupt allvarligt: 'Då måste det ha varit från ett annat rymdskepp'."

Och i januari i år berättade den österrikiska tidningen "Kronen-zeitung", att "Conrad och Bean fann en 9 x 9 centimeters sten exakt under månlandarens bromsraket, vilken de inte lagt märke till dagen innan. Conrad: 'Om den fanns där redan tidigare, varför blåstes den då inte bort av trycket från raketten när vi landade???'"

- o - o - o - o - o -

ooooooooooooooooooooo
o KOSMISK FILOSOFI o
o ooooooooooooooooooooo

Eftersom vi funnit att den artikel av George Adamski - Skaparens skapelse - som vi skulle haft med i denna Bulletin, redan publicerats på svenska (i "Meddelandet", Parthenons förlag), presenterar vi istället en annan av hans många artiklar, skriven FÖRE hans första kontakt med rymdmänniskor.

MYT OCH REALITET

Om du någonsin har studerat forntida mytologi, så har du fått lära dig, att myter endast är vanliga bland primitiva människor eller bland sådana som endast i ringa grad är civiliserade. Om jag så påstår att människorna idag i vår tid tror på myter, kommer du antagligen att antingen betvivla min sannfärdighet eller min klokhets, men om du följer mig i min tankegång, ska jag försöka bevisa mitt påstående.

Önskan att förstå livet i alla dess faser har alltid funnits i människans hjärta, och den har frambringat ett oräkneligt antal varierande förklaringar, av vilka många är av mytisk karaktär. De gamla grekerna, romarna, egyptierna, perserna - ja, faktiskt alla de tidiga civilisationerna - regerades nästan helt av myter. Solen, månen, stjärnorna och planeterna; varje stjärnbild var en dominerande faktor i folkets liv. De var personifierade gudar, som kunde slå ned en människa eller en nation med ett kommando. När ett vanligt åskväder ägde rum, blev människorna rädda, ty de trodde att Jahve eller Jupiter - gudarnas konung - slungade ljungeldar mot dem som ett tecken på sitt misshag.

Vi tror naturligtvis inte längre på sådana ting - vi vet att blixten är en naturlig naturföreteelse. Vi vet att allt är elektriskt laddat, och blixten är endast det ljussken som uppstår vid urladdning från ett moln till ett annat, eller från moln till jorden, och att det beror på ett överskott av elektrisk energi som uppstår vid förtätning av vattenånga. Faktiskt mycket enkelt; tecket på en högt utvecklad civilisation. Vi skälver inte längre inför Jupiters vrede, men hur många av våra dagars högt civiliserade människor väntar inte på att Jupiter, Venus eller Merkurius ska passera en viss punkt på himlavalvet, innan de ingår ett förestående affärsavtal eller friar till sin älskade? Hur många, som studerar och tror på astrologi, låter inte planeternas rörelser i rymden styra deras handlingar i livet? Dessa virvlande massor av materia, planeterna, är inte längre personifierade gudar som färdas genom skyn i vagnar av eld, men de erkänns ännu idag såsom härskare över miljoner människor.

I forntiden placerade man sina gudar högt uppe i himlen, så att de lättare skulle kunna se alla människors handlingar, och emellanåt

kunna släppa något i huvidet på dem, om deras handlingar inte behagade gudarna. Vi vet nu, att det inte finns något upp eller ned i rymden, och partiklarna som träffar jorden är endast bitar av materia som kastats loss från planeter genom eruptioner eller friktionsstörningar på deras yta, och som då de kommer nära jorden dras in i vår atmosfär av dess dragningskraft. Vi tror inte längre på sådana gamla naiva idéer, men de ortodoxa prästerna pekar ännu upp mot himlen och säger oss, att Gud sänder sin vrede över den syndiga människan, varvid han ger gudomen en definitiv och exklusiv plats i universum. Ockultister och metafysiker, som antas vara de högst avancerade teoretikerna, säger oss att vi måste stiga till medvetenhetens andliga plan, och att allt är möjligt för oss först sedan vi stigit dit.

Jag undrar ibland vad det är för fel med jorden. Någon måste ha spelat mänskligheten ett spratt, genom att placera den på jorden och allt det begärliga högt ovanför.

Varför hålla kvar vid sådana mystiska tankar? Leder sådant till förståelse? Vetenskapen sysslar inte med myter - den arbetar med jordens stoft, vattnet under jorden och atmosfären ovanför den, och frambringar en skönhet lika stor som varje fantasibild av en mytisk himmel. Den ger oss upplysning likt solen, och vacker musik som inspirerar till förfinande av tanken. Den gör det möjligt för oss att uppfånga röster från det osynliga via radio och TV. Den befriar människan från det manuellas arbetets börda, utan att fråga gudomen huruvida människan förtjänar rätten att befrias från att behöva äta sitt bröd "i sitt anletes svett". Med logiska metoder frambringar vetenskapen himmelska ting ur jorden. Den vet att de, som har intelligens att skapa, har rätt att dra nytta av sin skapelse, och den vet att sådan intelligens endast erhålles genom praktiskt arbete med skapelsens element.

Och likväl har - om sanningen ska fram - endast en liten minoritet av vår tids civilisation utvecklat sig bort från myternas värld. Folk vill ha myter och mysterier, ty de medför förväntan och upphetsning. De rena fakta är för tama och definitiva för att hålla kvar genomsnittsmänniskans intresse. Och likväl är livet en realitet, och om människan ska kunna LEVA i ordets fulla bemärkelse, måste hon se realiteten i ögonen. Myter och mysterier har inget varaktigt värde och likväl - hur underligt det än verkar - lyckas den människa som vill bli massornas ledare bäst, om han skapar ett moln av myter framför deras ögon, varvid de likt oskyldiga lamm på väg till slaktaren kommer att följa honom, ivrigt förväntande att en dag kunna tränga igenom molnet och erhålla en sensationell, extatisk chock vid upptäckandet av detta opåtagliga som finns där bakom. Många s.k. andliga ledare använder sådana metoder för att hålla kvar sina efterföljare, och de för in stor förvirring i en värld, som vid det här laget borde upplysas om livet på ett intelligent sätt.

Alla människor har möjlighet att expandera från medvetenhetens begränsade tillstånd till dess obegränsade tillstånd, men inte med hjälp av mytisk himlafärd eller upphøjelse. Utveckling av den mänskliga medvetenheten kräver en förnuftig och övertänkt vakenhet inför ordningsföljden hos handling och manifestation, så att individen kan förbli medveten om varje steg som tas under en sådan expansionsprocess. Varje steg i den mänskliga utvecklingen måste vara verkligt och fast, och klart uttrycka den fullständiga kunskapen om nästa steg som ska tas - och inspirera till en ständigt ökad positivitet i handlingen, som måste uppenbara livets sanna syfte. Livet, som vidmakthåller de oräkneliga solarna, planeterna och den minsta atom - Livet, som är detsamma i alla dess manifestationer.

Den tid nalkas då myten ska förgöra sig själv. Realitetens oändliga liv håller på att slutgiltigt träda fram inför mänskligheten. Vi tvingas acceptera det vetenskapliga, praktiska, intelligenta sättet att

nalkas livets problem, och myterna dör så naturligt ut. Vilken människa kan helt faktiskt förneka skärsåret på sitt finger eller smärtan i sin rygg? Och om hon inte accepterar deras realitet och behandlar dem intelligent, kommer hon inte då att få mer smärta eller infektioner att ta hand om.

Våra skrifter säger oss, att intet är fördolt som ej ska bli uppenbarat, och det som är uppenbarat blir naturligtvis till hjälp i ett liv av realitet, ty det blir då självt en realitet. Varför ska vi då ha myter? Varför inte istället ha praktisk forskning?

Vi kan inte dra gränser mellan det materiella och det andliga, ty det ena är den grövre manifestationen medan det andra är den finare, och båda är lika verkliga. Det materiella och det s.k. andliga styrs av samma osynliga lag, så låt oss säga att allt i universum ger uttryck för en grad av intelligens.

Jesus Kristus och alla tidigare Lärare har levt och undervisat om ett realitetens liv på jorden. Jesus försåg inte den hungriga folkskaran med mytiska löften om himlafärder, utan han gav dem gott, solitt bröd och fisk, så att de skulle få fysisk styrka att komma över den svaghet hungern förorsakat kroppen. Är inte detta realitet? Det är inte undra på att så många veklingar faller ned vid vägkanten under många av vår tids läror, ty jag betvivlar att det finns mycket livgivande kraft i mytiskt bröd och mytiska fiskar. Nej, framför allt tror jag på praktisk, balanserad handling baserad på vanligt sunt förnuft.

George Adamski

- o - o - o - o - o -

ooooooooooooo
o ANNONSER o
ooooooooooooo

S A N N I N G S - S Ö K A R E

Läs om UFO, parapsykologi, healing, olika religioner, vegetarism, vishet från öst och väst, centrala världsåskådningsfrågor, m.m. i

S Ö K A R E N

Utkommer med 10 nr om året. Helår kostar 27:50, halvår 14:50. Postgiro 70 60 47. Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3.

PROVNUMMER GRATIS

- o - o - o - o - o -

BREVMÄRKEN

KÖP BULLETINENS BREVMÄRKEN - SPRID KUNSKAP OM BULLETINENS EXISTENS !
Två typer av märken med tefatsmotiv. 200 märken (100 av vardera sort) kostar endast kr 3:-. Omedelbar leverans om svarsporto - 35 öre - bifogas; annars bifogas märkena nästkommande nummer av Bulletinen. Beställ från: Kosmisk Bulletin, Box 151, Eksjö. Sänd gärna beloppet i frimärken.

- o - o - o - o - o -

I NÄSTA NUMMER

presenterar vi bl.a. ännu en synnerligen intressant artikel av George Adamski, vilken handlar om förhållandena i rymden omkring oss och bär titeln

RYMDAKTIVITET I VÅRT SOLSYSTEM

Vi hoppas också få möjlighet att kunna ge Bulletinens läsare en liten men - hoppas vi - trevlig överraskning.
På återseende. Red.